

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010083
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920010083.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného O. G., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a iné, konajúc o sťažnosti obžalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 0T/20/2020 zo dňa 09.04.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného O. G. z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obžalovaného O. G. zo dňa 28.04.2020 n e p r i j í m a .

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota svojím uznesením sp.zn. 0T/20/2020 zo dňa 09.04.2020 rozhodol, že

podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku s použitím § 79 ods. 3 Tr. poriadku samosudca žiadosť obžalovaného O. G., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom C., XXX, prechodne bytom C. XXX, okres G. U., t č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody X. X., o prepustenie z väzby na slobodu, zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku samosudca väzbu obžalovaného z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a kontrolou technickými prostriedkami nad správaním obžalovaného.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní a z doposiaľ vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní naďalej vyplýva, že skutok tak, ako je popísaný v uznesení o vznesení obvinenia, ale aj v podanej obžalobe, sa stal, má znaky žalovaného prečinu a zo spáchania tohto skutku je naďalej dôvodne podozrivý obž. O. G., čo vyplýva okrem dôkazov z prípravného konania a tam zabezpečených svedeckých výpovedí svedkov R., W. a T., aj z výsluchu svedka T. P. na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu ku skutku tento svedok aj na hlavnom pojednávaní vypovedal s podstatným obsahom totožne ako tomu bolo aj v prípravnom konaní.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote spolu so svojím obhajcom podal sťažnosť obž. O. G..

V písomných dôvodoch sťažnosti obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že obžalovaný od prvého kontaktu s príslušníkmi policajného zboru popiera, že by sa svojím konaním dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, vozidlo evidenčnej znaky G. XXX S. nebolo zastavované hliadkou PZ. Z výpovede obžalovaného ako aj svedkyne H. X. podľa obhajoby vyplýva, že dňa 13.2.2020 viedla ako vodič osobné motorové vozidlo továrenskej značky L. XXX, ev.č. G. XXX S. H. X. a nie obžalovaný. Podľa obhajoby ďalej napriek návrhu obžalovaného nebol do trestného spisu zabezpečený videozáznam z kamery policajného vozidla hliadky Oddelenia mýtnej polície OR PZ Lučenec, ktorá mala vozidlo ev. č. G. XXX S. zastavovať a následne vykonať kontrolu. Tento záznam do trestného spisu

pripojený nebol, aj keď ide o jediný objektívny dôkaz umožňujúci spoľahlivo zistiť, kto v inkriminovanom čase bol vodičom vozidla.

Podľa obhajoby v prípravnom konaní potom nebol pred vydaním rozhodnutia o vzatí obvineného do väzby, ani po ňom zákonným spôsobom vykonaný žiadny dôkaz svedčiaci o vine obžalovaného. Pokiaľ boli v danej trestnej veci v prípravnom konaní vykonané výsluchy svedkov T. R., T. P., T. W. a J. T., išlo o výpovede svedkov, kde pri výsluchu týchto svedkov nebol prítomný obhajca a ani samotný obvinený.

Z výpovede svedka T. P. na hlavnom pojednávaní podľa obhajoby vyplynulo, že tento spontánne síce popísal skutkové okolnosti prípadu, avšak výrazne odlišne ako v zápisnici o výsluchu v prípravnom konaní, pričom tento svedok podľa obhajoby nevidel vodiča vozidla na ceste a toto vozidlo nezastavoval.

Svedkyňa H. X., ktorá neovláda slovenský jazyk a bola vypočúvaná v prítomnosti tlmočníka, aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že vozidlo viedla ona a nie obžalovaný. Samotná skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, nemôže sama o sebe vyvodzovať oprávnenosť jeho väzobného sťažania a nemôže byť ani dôvodom pre zamietnutie nahradenia väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka.

Z uvedeného dôvodu preto obhajca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota a vo veci rozhodol tak, že obžalovaného prepustí z väzby na slobodu prípadne aj za prijatia sľubu obžalovaného, ktorý v prílohe pripojil, ako aj s nahradením väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka, prípadne technickými prostriedkami nad správaním obžalovaného.

K tejto písomnej sťažnosti obhajca obžalovaného pripojil písomný sľub obvineného ešte zo 17.02.2020, ktorý už v pôvodnom konaní bol založený do trestného spisu.

Na podklade podanej sťažnosti Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnuté uznesenie ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že sťažnosť obžalovaného v danom štádiu trestného konania nie je dôvodná.

V prvom rade pokiaľ ide o ponúknutý písomný sľub obžalovaného, musel sa s týmto krajský súd vysporiadať, pretože išlo o novú skutočnosť, ktorú v predchádzajúcom konaní obžalovaný nenavrhol, avšak ide o pôvodný písomný sľub ešte z doby, kedy bol obvinený vzatý do väzby a novým písomným sľubom nahradený nebol, preto krajský súd síce o tomto písomnom sľube rozhodol ako o novej skutočnosti, ktorú obhajoba navrhovala, avšak tento sľub nepovažoval za dôvodný, keďže obžalovaný ho sám novým podnetom nenahradil a išlo len o opakovanie predchádzajúceho podania, resp. o fotokópiu tohto podania, o ktorom už v pôvodnom konaní po vzatí obvineného do väzby tak okresný ako aj krajský súd rozhodoval.

Pokiaľ obžalovaný namieta hodnotenie skutkových okolností a hodnotenie výpovedí svedkov, ktorými chce dokazovať, že dôvody väzby u neho nie sú dané, v tomto rozsahu sa krajský súd s jeho návrhom nestotožnil, nie je účelom tohto trestného konania hodnotiť vykonané dôkazy a skutočnosti, či sú dôkazy pravdivé alebo nie, ale len to, či existuje dôvodné podozrenie, že by obžalovaný mohol páchať trestnú činnosť. Je nepochybné, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný, v skúšobnej dobe odsúdenia podľa obžaloby sa mal dopustiť trestnej činnosti, z ktorej je zatiaľ usvedčovaný výpoveďami svedkov, ktoré výpovede boli vykonané v prípravnom konaní a navyš jedna z týchto výpovedí bola zopakovaná aj na hlavnom pojednávaní. Na tomto pojednávaní svedok P. nespochybnil svoje vyjadrenia z prípravného konania, pričom v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu, aby sa s hodnotením tejto výpovede svedka vysporiadal, avšak podľa názoru krajského súdu táto výpoveď postačuje na to, aby existovalo dôvodné podozrenie, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil ďalšej trestnej činnosti, čo zakladá dôvod väzby, teda pokračovanie v trestnej činnosti tak, ako je to uvedené v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por.

Za týchto okolností je aj krajský súd naďalej presvedčený, že existujú dôvodné obavy, že by obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, nie je možné jednoznačne rozptýliť, že by sa trestnej činnosti nedopustil, čo bude povinnosťou prvostupňového súdu po vykonaní všetkých dôkazov a pri hodnotení týchto dôkazov, avšak v danom štádiu trestného konania by išlo o predbiehanie takéhoto rozhodnutia okresného súdu. Krajský súd je jednoznačne toho názoru, že dôvody podozrenia naďalej

existujú, aj obavy z toho, že by mohol obvinený pokračovať v páchaní trestnej činnosti a preto musel jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Zároveň rozhodol aj o neprijatí ponúkaného písomného sľubu, keďže ho považoval za opakovanie predchádzajúceho bez toho, aby obhajoba uviedla nové okolnosti k tomuto písomnému sľubu a pokiaľ ide o návrh obhajoby na nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, o tomto krajský súd ani nerozhodoval, keďže o tomto návrhu už rozhodol a vysporiadal sa s ním prvostupňový súd v napadnutom uznesení z 09.04.2020.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť obžalovaného O. G. ako nedôvodnú zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.